8 ARALIK / 742 / 2016 > 49 / 4,00 TL (KDV DAHİL) KKTC: 5,00 TL

HAFTALIK

PENGUEN

penguen.com

Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan "Yastık altı dövizinizi altına, TL'ye dönüştürün" çağrısı...

ISSN 1303-7579-0-7
9 771303 757908

PENGUEN GÜNDEM

DOLARIN ÖNLENEMEZ YÜKSELİŞİ...

Başbakan Yıldırım, “ticari hayatı rahatlatacak ilginç bir çalışmamız var, tamamladıktan sonra kamuoyuna duyuracağız” dedi.

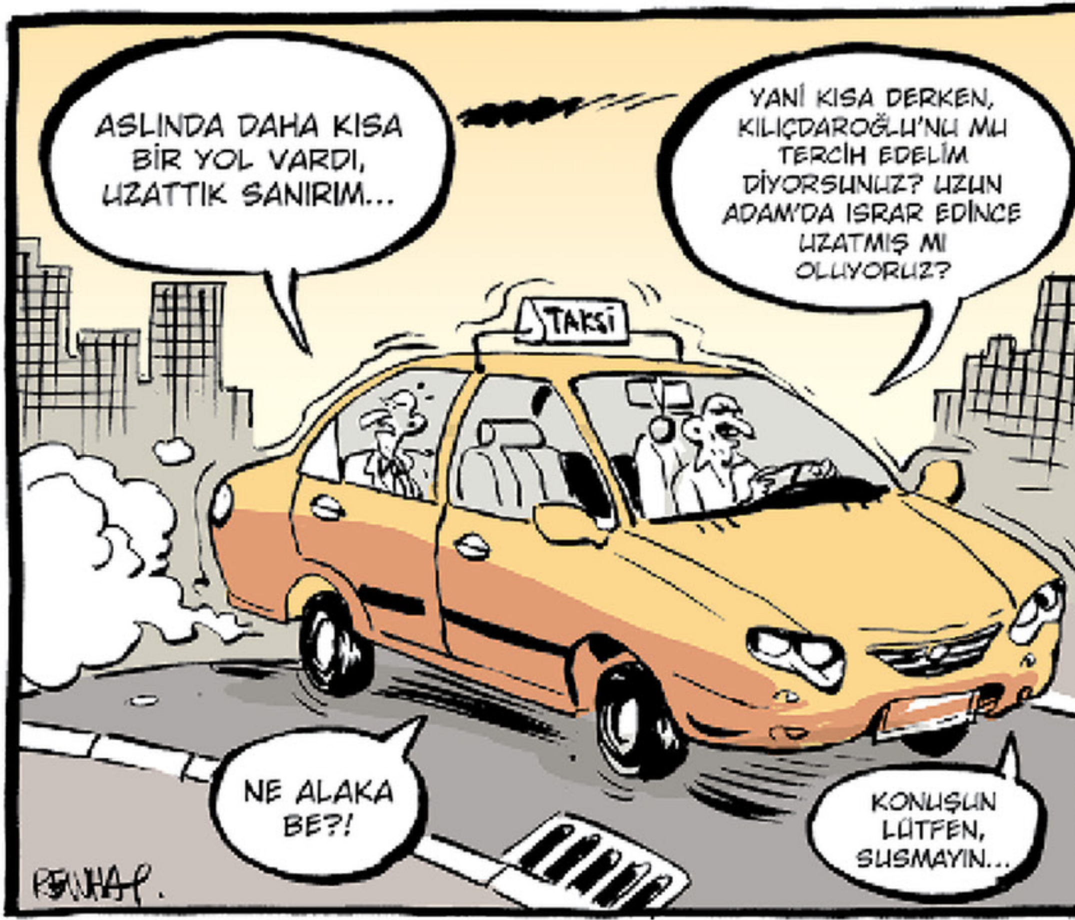

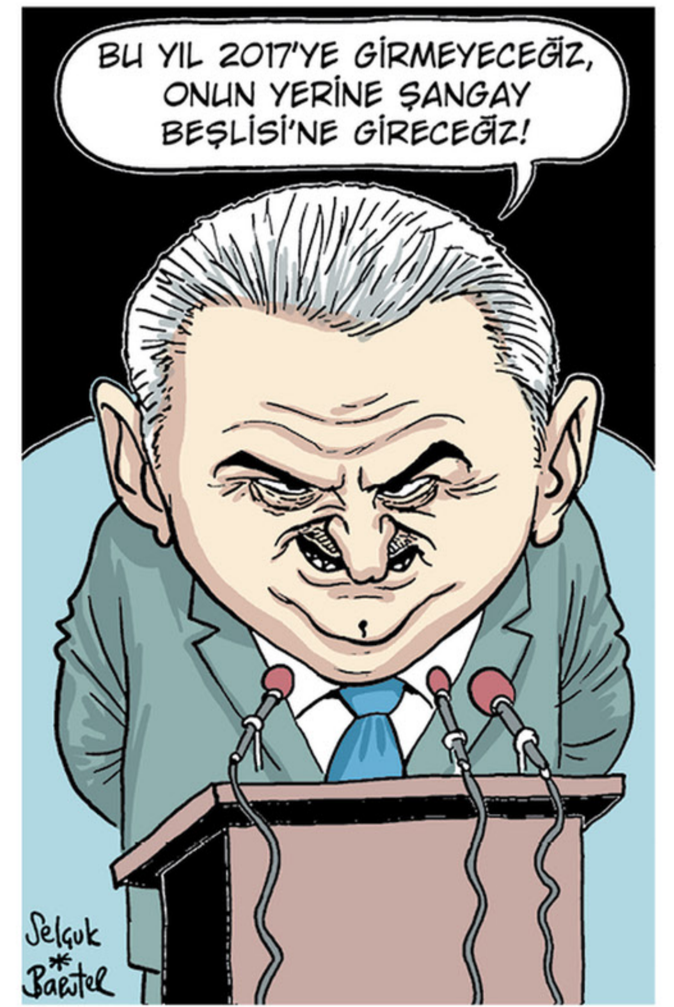
CİN HASTANESİ! ‘Manevi Şifa’ adı altında açılan merkezde, büyü bozma gibi işlemler yapıldığı ortaya çıktı.

MUHBİR TAKSİ! CHP eski milletvekili Melda Onur, bir arkadaşının hükümeti eleştirmesi üzerine, taksici tarafından ses kaydı alınıp polise ihbar edildiğini açıkladı.

AB ile restleşmeler devam...

Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Yastık altında dövizi olanlar gelsin parasını altına, TL'ye dönüştürsün...” dedi.

her şey olur

ARTIK GÂVURA GÂVUR DENMEYECEK
Numan Kurtulmuş 2016
ARTIK BAŞKAN YERİNE CUMHURBAŞKANI DİYORUZ!
ZATEN DİKTATÖR OLSA DİYEMEZSİN!
Tanzimat Fermanı 1839
BAĞIMSIZLIK GAVURA GAVUR DİYEBİLMEKTİR!
DAYIMLA SURİYE KONUSUNDA FARKLI DÜŞÜNÜYOR OLABİLİRİZ!
AMERİKAN DOLARINA ÜST AKIL DOLARI DENECEK
BİZİM MEMLEKETTE G.TE ÜST BACAK DENİR!
OĞLUNA FLÜT ALAMAYAN ADAMA ADAM MI DENİR FAİK BABA!
VALLA ZAMLAR BENİ ETKİLEMİYO, HEP 20 LİRALIK FLÜT ALIYORUM!
ŞEHİDE ŞEHİT DİYEMEDİLER
KAZA DEĞİL CİNAYET
RAKI %65'i vergi
ÖYLE YAPSAM ŞÖYLE DERLER, BÖYLE DERSEM ÖYLE DERLER...
PARA PARA OLSA PARAYA PARA DİYEBİLİRLER MİYDİ?
BEN BU PARAYA PARA DEMEM!
Avrasya tüneline Atatürk tüneli denilsin!
enflasyon sepeti
cem dinlenmiş

İş cinayetlerinde Avrupa birincisi Türkiye'de, beş yılda 6 bin 87 işçi öldü.

Alkol ve sigaraya %27,5 oranında ÖTV zammı...

Kaan Sezyum

Güldüğümler

** Gözünüzü seveyim, bulduğunuz tuhaf şeyleri bana (@kaansezyum) menşınlayın. Delilik yalnız çekilmiyor.*

Küçükken kaç yaşındaydım?

Dolar bozdurup getirene midye dolma vereceğim. Çünkü ben korkumdan kolay kolay yiyemiyorum. Zamanında yedim, dizanteri oldum, 1 ay yattım. Hoş değil sonuçta. Bağışıklık sistemi ful çöküyor. Kokoreççilerin önünden derin derin nefesler alarak geçiyorum. Kokoreç nefis kokuyor, yağlı yağlı. Bi çeyrek atsam direkt mideyi bozuyorum, çok seviyorum ama yiyemiyorum. Bi tek kitap fuarları için gittiğimizde İzmir'de Serkan'la gittiğimiz gece bi saatte kendini spawn eden bi abi var, onda yiyorum. Serkan'a bi şey olmuyor. Ertesi sabah uyanıyor, "Eaaaağ susadım, kurudum" diye etrafta dolaşıyor otel odasında. Serkan'la otelde kalmak zaten acayip. Adam otelin içinde beline sardığı havluyla dolaşıyor. Ful medeni cesaret. Ben yatakta bile paltoyla yatıyorum neredeyse. Otel odasını da çıkarken toplamıyor bu Serkan. Yorganı, yatağı leş gibi bırakıyor. Ben ise mal gibi topluyorum. Serkan rahat, ben değilim, herhalde ondan.

BEN YESEM BİLE MİDEM NE DER?

"Olm ne gerek var, insanlar zaten bunları alıp yıkamaya götürüyorlar" dese de ben yine odaya gelip yorganı, çarşafı toplayacak insanlar öyle darmadağınık bir yatak görsün istemiyorum. Beni görmeseler de arkamdan "Leş gibi herifmiş, yastığı salya manyağı yapmış" demesinler diye geceleri plastik streç bantla uyuyorum. Gören "Bu fantezici mi ne böyle?" der. Yastığa sarıyorum streç filmi. Alta da bi havlu koyuyorum neme lazım.

Bazen vapurda da uyuyakalıyordum eskiden. Ağzım açılmış leş gibi tam salya akacak hissi geldiğinde "mrrrreh" diyerek uyanıp "mep mep mep" diye salya var mı diye kontrol ediyorum. Sonra bu strese dayanamadım ve vapurda uyumayı da bıraktım. İnsanları rahatsız etmeyeyim...

Bir de benim alternatifim insanlar var. Mesela vapurda arkadaki sıraya oturuyor ama bütün koltuk sallanıyor. Yol boyunca da "eğğhm meğğhm" diye tuhaf sesler çıkararak koltuğu sallıyorlar. Ya da mesela sesi açık biçimde telefonundan skim sokum oyun oynayanlar var. Oyunun içeriğinde değilim isterse Kendi Kıraş oynasın ama her seferinde "sugı raşşşh" diye ses duymasak daha iyi olur sanki diyeceğim tam o sırada bu modelin bir üst modeli çıkıveriyor. Bunun olayı çok iyi. Açıyor dizi mizi bi şeyler izliyor telefondan. Hem de kulaklıksız, ses de açık. Gram rahatsız olmak yok. Ben belki izlediği diziyi sevmiyorum. Belki Westvörld'ün içindeki amele mantık hatalarına ayar oluyorum. Belki dizinin senaryosunun ve görsel dilinin Fallout ve Red Dead Redemption'dan emiklenmesi ve "Abi adamlar geleceğin dizisini yazmışlar yeaa" lafından hoşlanmıyorum. Belki hoşlanmıyorum ama izliyorum. Az sonra sezon finalini izleyeceğim gibi. Herkes istediğini izlesin zaten. İsterse sonsuza kadar Behlül'ün araba direksiyonuna abana abana "höööğğğğğh höğğğh" dediği Aşk-ı Memnu'nun Vine döngülerini izlesin. Döngi döngi zaten bu hayat. Sen öl de yerine başka bir şey gelsin. Hep bu şekil. Herkes başka bir şekil oluyor sonra.

CİDDİ DÜŞÜNENLER EKLESİN

Yine de Serkan'la aynı odada kalmak güzel ya, sabaha kadar dünyanın en dandik muhabbetini edip deli gibi gülüyoruz ki bence bu çok olumlu bi şey. Yani çok ucuz olup performansı anormal olan bi şey gibi.

Bakkallık ve ötesi

Bizim bakkal ilginç bi abi. Paso mega amirin konuşmalarını ya da Torreks Futbol gibi şeyleri izliyor, bir yandan içki satıyor, bir yandan gelen diğer bakkal arkadaşlarıyla "Karıya kıza gitmiş, şu kadar para ezmiş" gibi muhabbet yapıyor. Bir de bakkalda kendine benzer bi çırak çalıştırıyor. Bir ara "Senin oğlan mı abi?" diye sordum, bana "Yok ya, bana benzeyeninden buldum, kurumsal kimlik meselesi" dedi. Adama bakkal deyip geçme, kurumsal iletişimi senden benden iyi hazmetmiş. Bira dolaplarını da yeniledi şimdi, paso gençlere çalışıyor. Ya da gençlere çalışa çalışa mı bu hale geldi, onu da bilmiyorum ama bi şeyler oluyor. Her an bi şeyler oluyor zaten. Önemli olan durmayıp hareket etmek.

-BAKKALIK İÇİMİZDE

Geçen gün bi çiklet gördüm. Böyle Sulugöz gibi 'Cinstop' mu ne acayip de bir adı var. Top şeklinde, aslen Sulugöz'le aynı felsefenin eseri. Göz yaşartıcı çiklet. Fiyatını sordum "10 kuruş" dedi. "Ya 10 kuruşa herhangi bi şey olamaz" diye düşünüp korktum almadım. Yani kaça üretiliyor ki 10 kuruşa satınca kar ediyorlar? İçinde ne var ya da ne yok? Boşluğu form şeklinde çiklet mi yaptılar? Kafam karışıyor...

Bu bakkaldan bira da almıyorum durduk yere laubaliyet olmasın diye. Esnafla laubali olmayı çok sevmiyorum çünkü muhabbetin nereye gideceği belli olmuyor esnafla muhabbet dünyasında. Yıllar önce taksisine bindiğim taksicinin "Abi ben evde bira yapıyorum" demesi sonrasında Kadıköy yerine Şaşkınbakkal'a gidip taksicinin evinde ev yapımı bira içmemizle sonuçlanan günden beri -sonrasında çok başım ağrımıştı- esnafla çok içli dışlı olmak istemedim.

Kırmızı ya da pembe hap

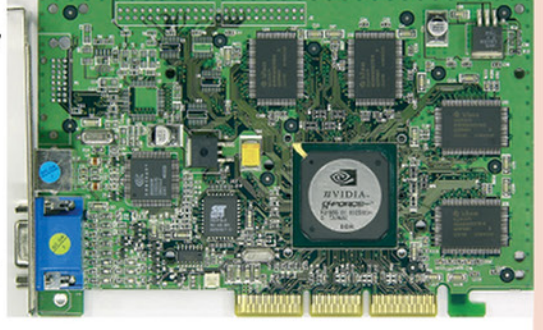
Mesela Kadıköy'ün korsan yazılım merkezi Yazıcıoğlu İş Hanı'nın çevresindeki sokaklarda da saçma sapan muhabbetlere girdiğim oldu. Oralar ful artı ful kopuş zaten. "Ofis 2015 lazım mı abi?" ile başlayan muhabbetin ilerleyen noktalarında "Abi hap da var" ve sonrasında "Transeksüel lazımsa benim kuzenim var, çok iyidir"e kadar uzanan maceralara artık yaşım gereği giremiyorum. Bu ne ya? İyi ki 3D Max filan gibi karmaşık bi program aramıyordum. Adamdan borç alsanız ne olarak ödersiniz?

İĞRENÇSİN SERKAN

Çıkma ekran kartı bulunur

Bilgisayarların çok da kuvvetli olmadığı yıllarda paso modifiye makineler peşinde koşar, paso yeni ucuza ekran kartı ne var ya da "RAM'i 4'e çıkarsam makine uçar uçar!" dediğim zamanlarda gittiğim bir dükkan vardı. Dükkan 2. el borsası gibi bir sistem kurmuştu. Her parçayı alıyorlar, üzerine 10-15 Dolar koyup satıyorlardı. Belki görmüşsünüzdür, buzdolabı straforlarının üzerlerine saplanmış anakartlara bağlanan sistemlerde de istediğin bileşeni test ediyordun. Mesela emmiden ekran kartı alıyorsun, emmi kartı hemen önündeki köpüğe saplanmış anakarta bağlıyor, Windows açılıyor, fareyi ekranda oynatıyor, karşılıklı "Tamam, çalıştı" dercesine göz göze geliyorsunuz, olay tamam.

Bu arada bu işi yapan emmi sarıklı Best of Fatih giyim kodunu tercih eden bir amcaydı. Aldığın Ge Force 256 ekran kartını yarım ekmek gibi gazete kağıdına sarılı bir şekilde sana sunan hiçbir yer yok dünyada.

Araba sevdası

Acayip bir olay. Geçenlerde bakkaldan eve dönüyorum, la o ne, apartman kapısının önünde bir adet RS6 var. Benim gibi apaçiyseniz anlatayım. Şimdi Audi'nin A6 diye bir modeli var. Onun spor modeli var S6, bu alet onun da babası RS6. Tam bir manyaklık. Arabanın tipi de mevzuyu belli etmiyor. Ferrari'ye filan ışıklarda patili fark koyabilen bir araba. Ben ertesi gün bununla ilgili bi tivit attım. "RS6'sını apartmanın önüne bırakan arkadaş aynı yere bi daha gelebilir mi?" diye. Ya çocuk bunu okuyor ve geliyor. Tam o sırada bana da bi telefon geliyor.

İki dakika telefona cevap verirken çocuk da beni ortalıkta göremeyince üzülüyor. "Abi km başına 1 lira yakıyo araba, üzdün beni" dedi... Bir sonra geldiğinde görüşeceğiz. Bi tur atarım ya. Bazı arkadaşlarım "Yemiş olm çocuk seni" dedi, ben yemediğini düşünüyorum. Bi sonraki sefer geldiğinde korna çalacak... Hayatta 5 yıl sonra kendinizi nerede gömmek istiyorsunuz? İşin ilginci başka bir kullanıcı geldi o da "Abi bende de bundan var, bi ara dolaşalım istersen" diye Porşlu fotoğraf yollamış. İsterseniz denyoca deyin, isterseniz mal olm bu herif deyin, çok sevindim. Bir sonraki sefere bu arkadaşlarla turlayıp muhabbet edeceğim. Videoya da alacağım, Youtube'a gömerim. Kanalıma hoş geldiniz şekli. Silah gibi makine, içinde küfür bile edilmedi. Tertemiz. Hocam kanala geçtiler...

ROBINSON CRUSOE & CUMA

Gürcan Yurt

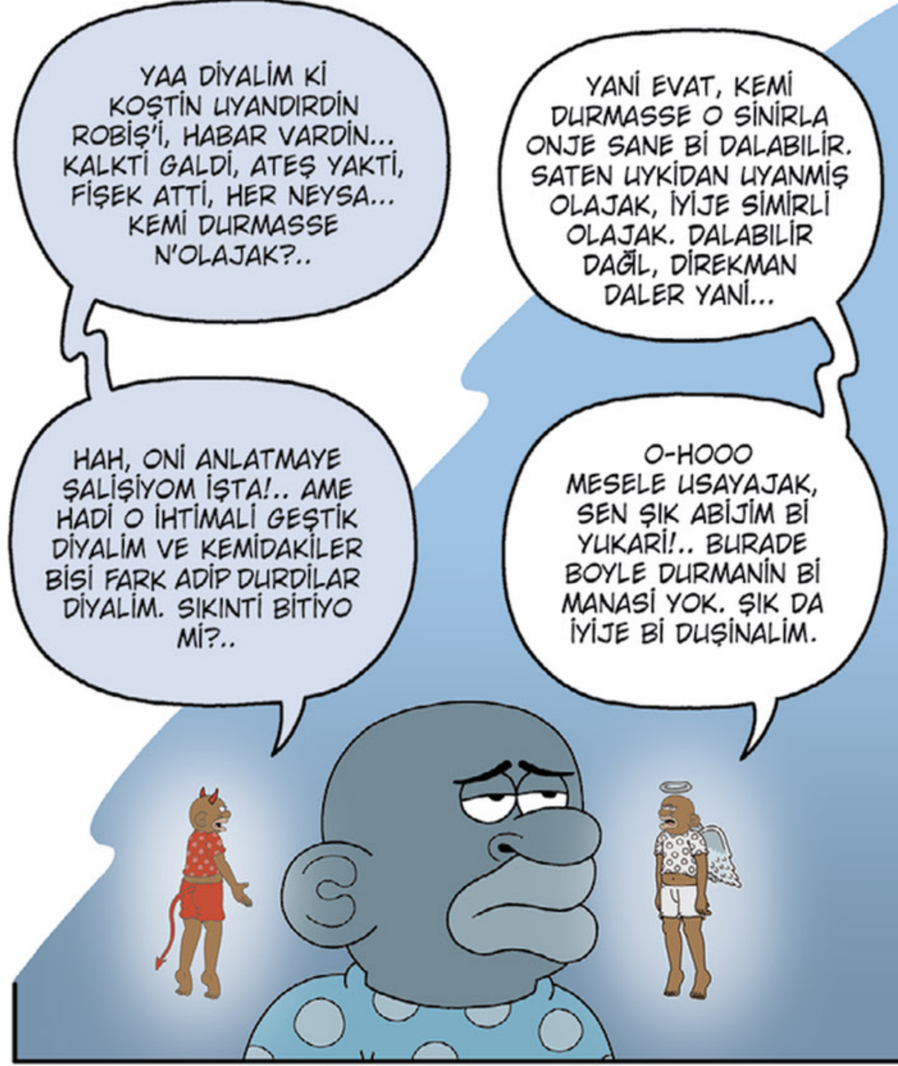
ÖZET: Taze sucukları kuruturken sıçanlardan korumak için kulede nöbet tutmaya başlayan Cuma, ada açıklarından geçen bir gemi görür...

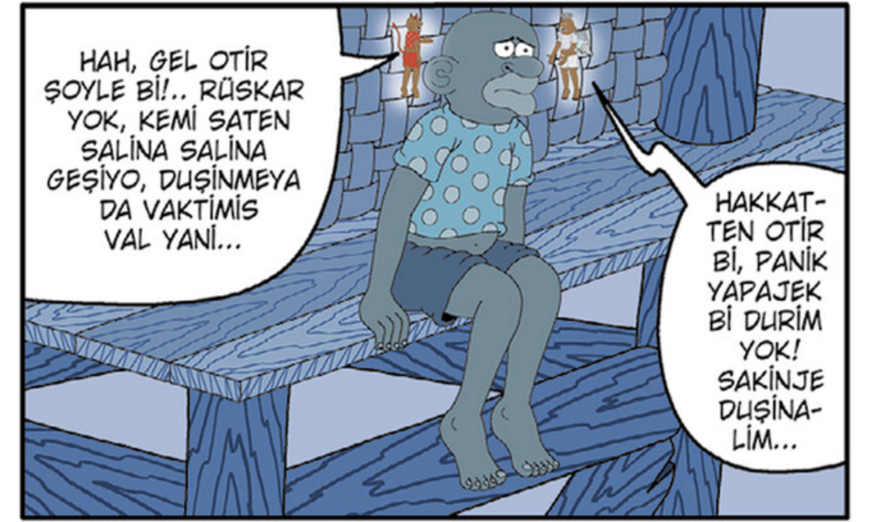

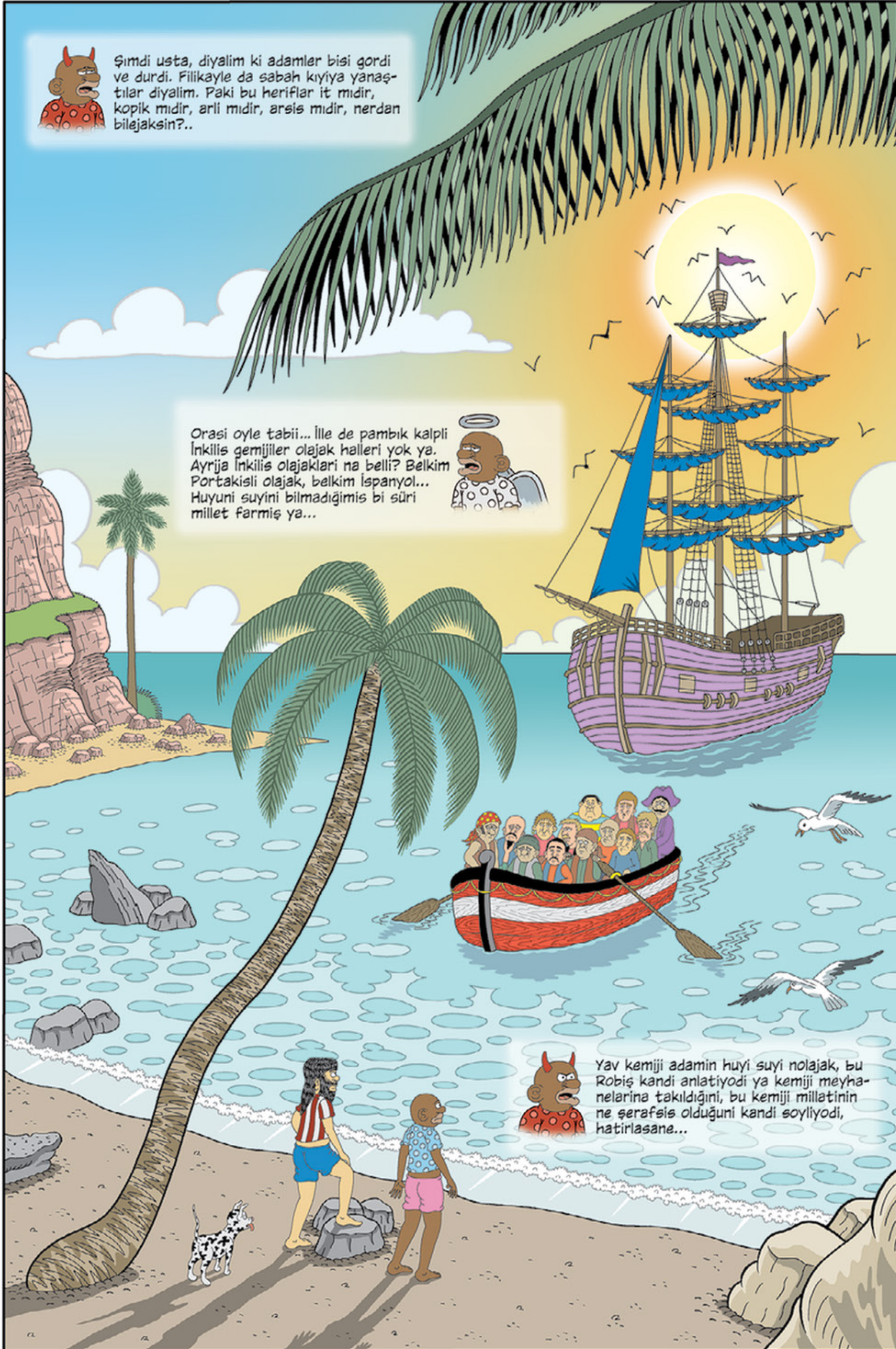

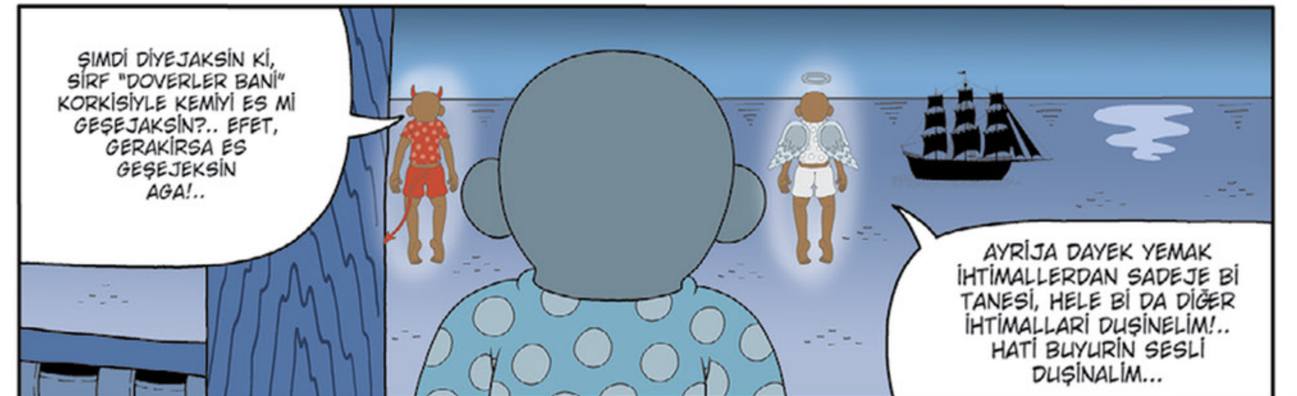

Devamı haftaya...

İLKER ALTUNGÖK

twitter.com/ilkeraltungok
ilkeraltungok@gmail.com

FEYZİ ÖZŞAHİN

twitter.com/feyziozsahin - feyziozsahin@gmail.com

serkan altunigne

serkanaltunigne@penguen.com - twitter.com/serkanaltunigne

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonen

OKU DİYE KOKU GÖNDERİYORUM

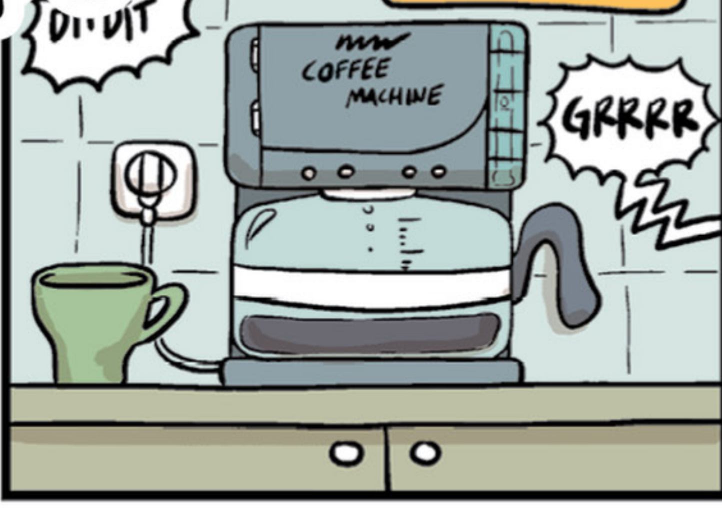
■ Bu sabah senin için mandalina kopardım ağaçtan. Sen mandalinayı -ellerin kokar diye-sevmezsin; mandalina kokusu ellerine siner diye mandalina yemeye tenezzül etmezsin... İşte bu yüzden o mandalinaları sana getireceğim yerde eve götürüyorum. Ellerin yerine ellerim, ellerin yerine ceplerim mandalina kokuyor. Güzel şeyler, sahiplerine ulaşmayı bilmiyor bazen. Derken... Sokakta giderken, kıçıma kadar ıslatan bir yağmur başlıyor. "Mandalina koparmaya dalmasaydım bu yağmura yakalanmazdım" diye söylenirken, adımlarımı yağmurun sesine göre akortlamayı deniyorum; bazen sağanak, bazen çiseliyor... O an, aklıma Orhan Veli'nin –Orhan Veli onu tweet olarak yazsaydı çok retweetlenebilecek- 'Sokakta Giderken' şiiri düşüyor: "Sokakta giderken, kendi kendime/Gülümsediğimin farkına vardığım zaman/Beni deli zannedeceklerini düşünüp/Gülümsüyorum."

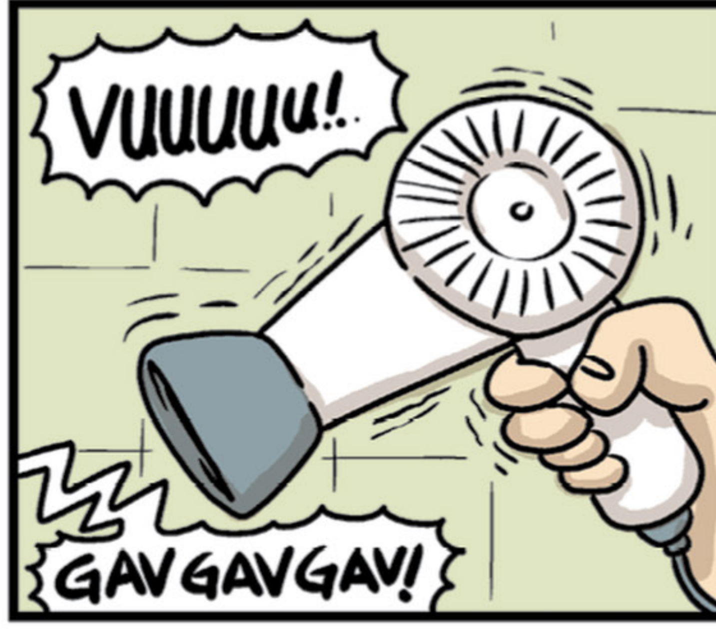
■ Eve varıyorum; mandalinalar sağlam. Onları masaya bırakıp kendime sert bir Türk kahvesi yapıyorum. Yağmurdaki toprak kokusundan evdeki kahve kokusuna terfi ettiğim dakikalarda, haberleri falan okuyayım diye bilgisayarı açıyorum, gözümse Twitter'a takılıyor. Derken, galaksinin Büyük Birader'i -sanki tüm günümü izlemiş gibi- internetteki bir tarifi önüme düşürüyor: "Mandalinadan mum nasıl yapılır?" Şaka mı lan bu, diyorum ve bir anda, hayatımda ilk defa, internetteki o ıvır zıvır tariflerden birine uyasım geliyor. Kahve fincanını bırakıp mandalinalardan birini doğrama tahtasının üstüne yerleştiriyorum. (Doğrama tahtam gerçekten de tahtadan yapılanlardan olduğu için onu kullanmayı seviyorum.) Bıçağı kaptığım gibi de mandalinayı ikiye bölüyorum. (Dikine değil, enine.) Mandalina tanelerini -kabukları hiç parçalamadan- kaşıkla kabuklarından ayırıyorum. Önümde, nizami şekilde meyvesinden ayırdığım iki yarım kabuk duruyor. Ev şimdiden öyle güzel kokuyor ki... İnsanların cenneti neden başka yerde aradıklarını düşünüp kaşıkla çıkardığım mandalina tanelerini bir güzel mideye indiriyorum. "Mandalina, sen bu dünyayı hak etmeyecek kadar güzelsin" diyerek yarım ay gibi sırıtıyorum zira mandalinayı kendime, sesli sesli övdüğümü duyuyorum.

■ Ellerimde, yerkürenin ikiye bölünmüş hâlinden hallice duran iki turuncu, hüzünlü kabuk var. Tarife göre; o yarım kabukların dibinden uzantı gibi çıkan beyaz birer parça olması gerekiyor-muş; bakıyorum, harbiden de var: Mumun fitili bu doğal mandalina uzvu olacak-mış. Kendinden fitilli bu yarım kabuklardan birinin içine de zeytinyağı koymam lazımmış; koyuyorum. Mum yakıtı anladığım kadarıyla bu... Diğer kabuğu da afili mum düzeneğimde kapak niyetine kullanacakmışım ama mumun yanabilmesi için oksijen gerektiğinden, kapak olarak kullanacağım kabuğa yıldız şekilli bir delik açmalıymışım, açıyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu mum harbiden de yanacak mı diye merak ediyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, mandalinayı hiç kimse böyle yemiyor. Doğrusunu söylemek gerekirse, seni mutlu edeyim derken kendimi bir güzel mutlu ediyorum ama biliyorsun; başkaları sırf öyle istiyor diye onların istediği gibi davranacak değilim...

■ Bu kadar mesaj kaygısı yettiyse, Zippo'yu kapıp -Zippo açma yarışmasını kazanan kadının yaptığı gibi- Zippo'yu masaya üç kere vurmamın vaktidir: "Tak, tak, tak..." Hani, yumurta kırar gibi ve yumurtanın kabuğunu da ikiye ayırır gibi... Zippo kapağı açma merasimini de tamamlayınca, mandalinanın zeytinyağı seviyesinden üstte kalan o beyaz fitilinin ucunu nihayet ateşliyorum... Bir şey diyeyim mi? Zor da olsa mumum yanıyor... Yıldızlı kabuğu da üstüne kapatınca balkabağından fener yapmışım gibi muzafferim. Yanarken de nasıl kokuyor, biliyor musun? Hasan Sabbah'ın Alamut'a kurduğu cennet bahçeleri kadar güzel... Yok yok... Elbette ki senin o kar beyazı avuç içlerin kadar güzel... Kapat gözlerini, o kokuyu hayal et ve bir daha oku istersen: Güzel şeyler, sahiplerini öyle ya da böyle bulmalı bazen....

BOBO

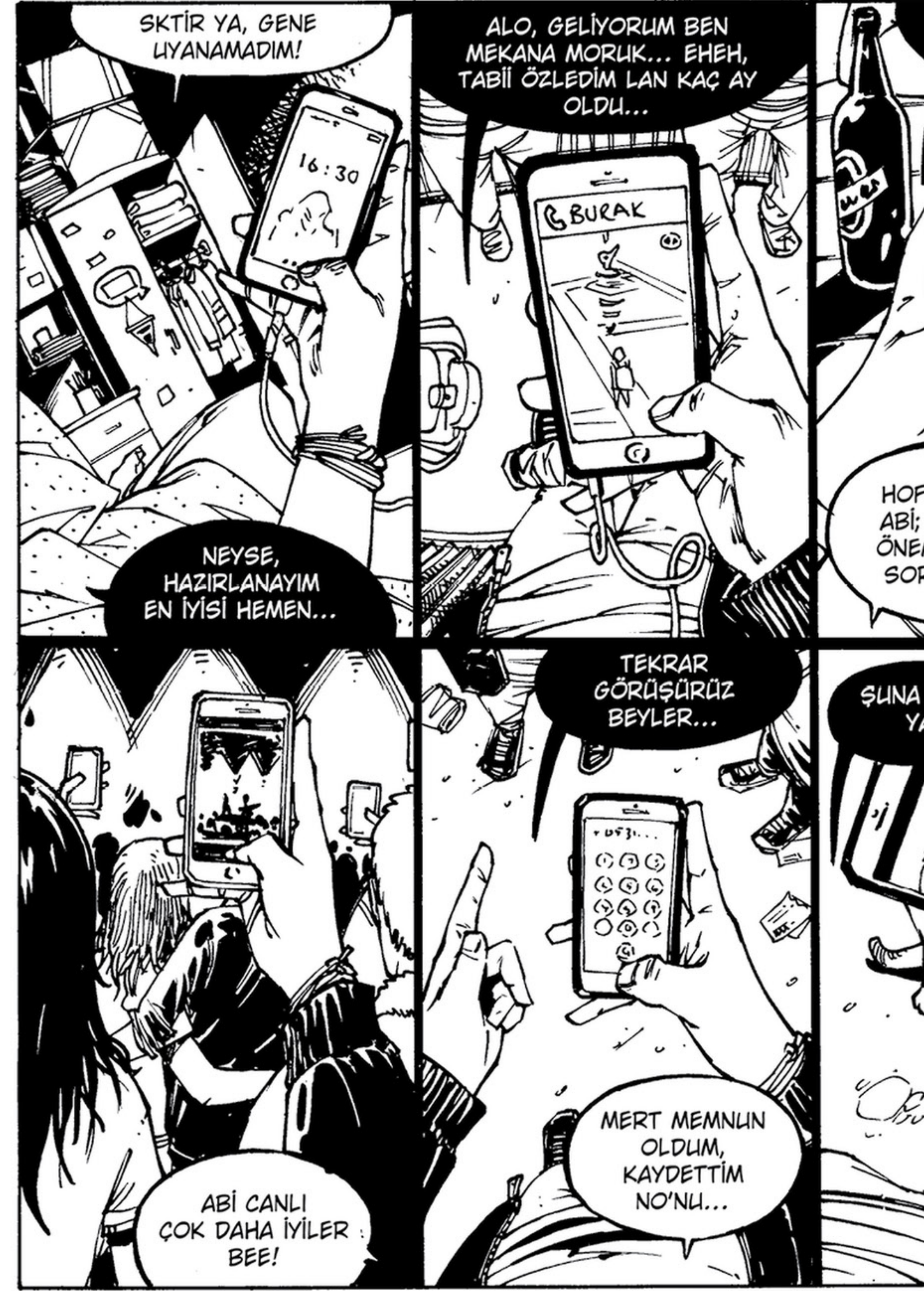

S.Altıngöz

AYNEN

BARIŞ SÖNMEZ

instagram.com/brsonmez
twitter.com/bsonmezz

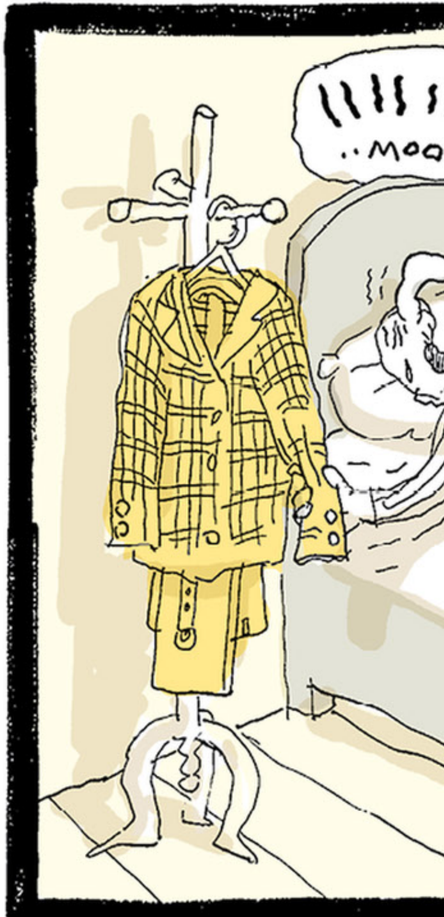

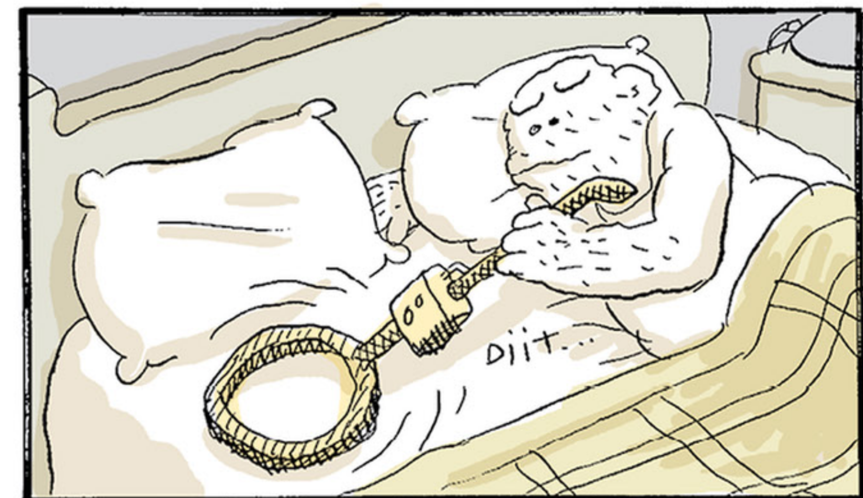

ODA ISISI

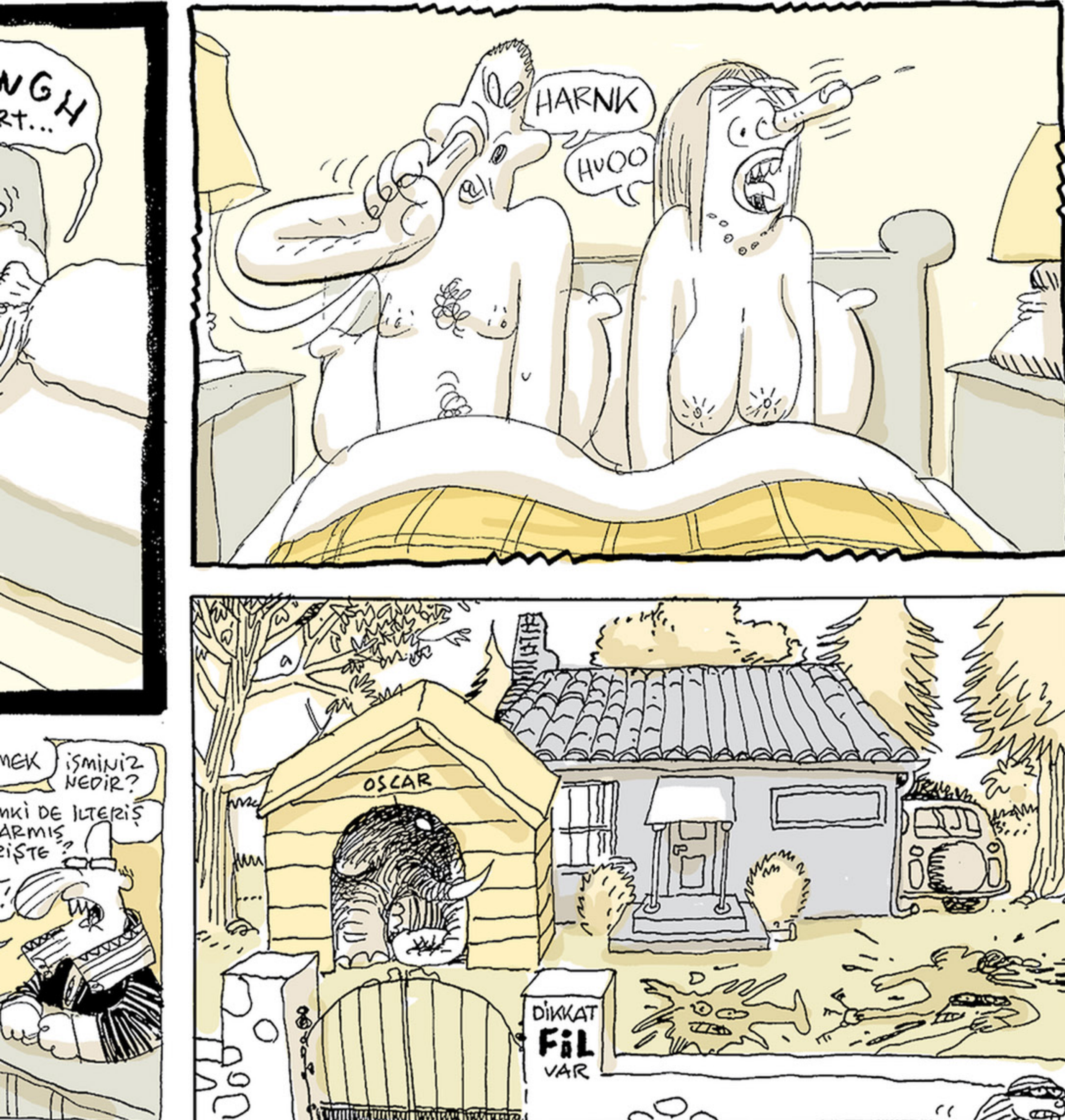

SEYİT ALİ ARAL
twitter.com/seyitaliaral
seyitaral@yahoo.com.tr

SOĞUK BASİTTİR VE BASİT GÜZELDİR

■ Yorgan Soğuğu (gece, iç mekan). En kolay baş edilendir. Konsantre olunca her nefeste o buz kalıbını biraz biraz kıtlama çaydaki şeker misali ısırarak likit hale gelir. Keyiflidir, hele aynı yorgan altında iki beden sarmaşıp o soğuğa kafa tutuyorsa, sıcak bir mutlu son ile bile bitebilir.

■ Yavuklu Soğuğu (gündüz, ruh mekan). Bir şey olmuştur, laf, söz, kelime. Biri bir halt yemiştir. Kalp kırılmış, onur incinmiş, hayaller kesilmiştir. Bakışlardan cümlelere, kaşların kalkık açısından, sohbet arasındaki uzuun kutup rüzgarları esen sessizliğe kadar sürer. Konuşma balonları buz mavisi, kelime altları sarkıtlar içindedir. Kimisi çabuk geçer kışları kısa ve serin mevsimlerin memleketi misali. Bazısı gezegeni buz devrine geri gönderir. Bitmez.

■ Lavabo Soğuğu (karga boklu sabah körü, çok iç mekan). Klozet adeta bir aysberg, kıçına değen o kısmı suyun üzerindeki en küçük çıkıntısı. Hele uzun metrajlı bir çalışma olmuş ise sabah sigara ve kahvesi sonrası. İnsanın dibini donduran o makûs kader anı gelir. Taharet musluğundan adeta buz kristalleri fışkırmakta ve kişinin dibi freeze olmaktadır. Standart bir prosedür aslında.

■ Sobalı Nemli Oda Soğuğu (her zaman, o ev). Bir gece önceden içeride kalan hafif yanmış sigara, odun ve kömür rayihası hüzne boğar insanı. Buna camları buğulayan çaydanlık eklenince Kemalettin Tuğcu hikayelerine dalış yapabilirsiniz. Sesleri de yutar öyle evlerin soğuğu, cümleler o yüzden kısa, donuk ve nettir. Yetmez gibi kömür de bitmiştir. Kahvaltısız mide buran kuru bir çay ile açılır oradakiler hayata.

■ Sıcak Odadan Buzul Koridora Geçiş Soğuğu (piç mekan, çocukluk). Bunu bir başka türlüsü Aralık ayında denize girdiğinde olur. Çok ama inanılmaz hızlı hareket eder ve ne yapacak isen müthiş bir sürat ile gerçekleştirirsin. Kapı mı çalıyor, açmazsın, gider nasıl olsa, önümüzdeki bahar gelsin manyak. Tuzluğu mu unuttun mutfakta, depar atarsın. Çişin mi geldi, koridorda kemeri düğmeyi açmaya, pantulu fora etmeye başlarsın. Baban su mu istedi, kül tablasını döktükten sonra üçüncü defa, öldürsem mi acaba diye geçer içinden.

■ Motosiklet Üzeri Soğuğu (zamansız yolların fatihi, her mekan). Artık duyularını, beş pozitif tepki veren fiziki algılarını bir zen rahibi gibi terbiye ettiğin seviyedir. Kar ile karışık yağmur ve fırtına ile sınar hayat seni. Hatta köprüden geçeceksen ruhun kalmıştır sadece, sıcak kalan tek noktan. Yandan geçen tırların rüzgârı ile üzerine tükürdüğü sular; seni çelikleyen çekiç darbeleri olur adeta.

■ Gece Pilot Kafayla Kaldırıma Oturup Ağlama Soğuğu (öpüjem). Bu daha çok ertesi gün anlaşılır. Pantolonun kıçında koca bir iz. Kaba etlerinde soğuk yüzünden et kesiği ağrısı ve suratına bulaştırdığın kurumuş sümüklerin. İyice kayışı koparıp yerlerde "Yeter ulayn" diye yuvarlandıysan sokağa dair bir çok iz vardır geceden, çok hatırlamadığın, ama önündeki hafta kopuk kopuk da olsa anımsayacağın. Ferahlatıp hafifletir, ne diyeyim, serinlemiştir için.

■ Soğuk Mutfakta Soğuk Pilav Yeme Soğuğu (gece çok ama çok geç, "ah" mekan). İnce bir soğuktur. Nazik, rikkatli, özenli ve bir o kadar sakin. Yanı başında oturup birlikte yalnızlığı izlersiniz. Yerdeki karolar, geçen yaz hayatına son verdiğin sivrisinek naaşı izi olan duvar, biraz aralık kalmış dolap kapağına dalıp giden gözlerine bulaşmaz. Aklındaki konuşmaları da bölmez. Ağzında büyüyen lokmanın çiğneme sesi, kendin ile tek sohbet. Buzdolabından gelen inleme nihavent makamındadır. Gecene ortak olan o soğuk mutfakta kaşıkladığın soğuk pilav ile.

■ Dalış Elbisesi Soğuğu. İki dalış arası çıkarmışsın, rüzgarı yiyince pek kıvamlı olmuştur. İkinci dalışta giydiğinde iğneli fıçı gibidir, soluğun kesilir o buzdan elbise bedeni sarıp eldiven giymişçesine her yerine değdiğinde soğuktan yanarsın. Fakat değer gideceğin masal diyarı ve orada ziyaret edeceğin her derinliğe.

■ Yastık Soğuğu. Can simididir, kan ter içindeki kabustan bir ara fırlarsın ve yastığın o tarafını çevirip kor gibi yanan yüzünü gömersin. Defterinde yazmayı sevdiğin sayfanın tarafıdır, tok, kalın ve destekli.

■ Ameliyathane Soğuğu. Allah göstermesin, yokluğunu hissettirmesin. Damardan o iğneyi basınca zaten zırt giye gidiyorsun; ama aklında kalıyor hep o steril kokulu, geren ısıdaki iklim.

■ Hayat Soğuğu. Köpeklere tecavüz sonrası derileri yüzülür, ardından ağaca asılır. Yavru kediler bıçaklanır. Kadınlar öldürülür her gün. Soma, Reyhanlı, Ankara, Şirvan ve daha niceleri hâlâ aklındadır. Çocuklar sistematik tecavüze uğrarken "küçüğün rızası" diye bir kelime sokarlar hayatına. Mahkemede tacizcisi ile karşılaşacak diye dokuz yaşında bir melek kalp krizinden göçüp gider dünyadan. Hayatta kalanlar cemaat yurtlarına mecbur edilip cayır cayır yanar tabii ki "Şehit, Allah'ın takdiri" bu olanlar. Kızını toprağa verecek babayı törende "Çekil kadrajdan, arkada bakan görükecek" diye iteleyen medya. Geç bile olsa, işlemeyen adalet. Çok üzgün taklidi yapan politikacılar, niceleri. Bu başka türlü bir şeydir hayattan soğumak. Sövecek laf, edilecek küfür, dileyecek beddua da kalmamıştır. Bu sefer sen aklın, kelimelerin ve tepkilerin donar, kadavra gibi katılaşır. Şiddet yanlısı bir psikopat olmak ile "Bitse de gitsek lan" aralığına sarkar zihnin ufaktan.

SELÇUKERDEM

selcukerdem@penguen.com — twitter.com/selcukerdem

DENİZ ÖZTURHAN

www.twitter.com/yanilgi

RÜYALARDA COŞUYOR BAZI KİMSELER

Heyecanla rüyalarını anlatan insanlara gerçekten imreniyorum. Zira benim rüyalarım bile düşük bütçeli. Rüyanın senaryosunu daktiloda toynakla yazmışlar, sonra da eski model bir ütüyle kayda almışlar gibi görünüyor genelde.

Tamam tamam, o kadar da kötü sayılmaz. Yine de bu, sürekli aynı rüyaları görecek kadar sıkıcı bir bilinçaltım olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Çocukluğum boyunca İzmir Kadifekale'den Konak Meydanı'na, üniversite yıllarında ise Ulus Parkı'ndan Kanlıca Rasathanesi'ne uçtuğumu gördüm mesela. Üstelik öyle kanat çırpmalı bir uçuş da değildi bu. Uçarken genelde körüklü bir belediye otobüsü kullanıyor ve her seferinde "Ehliyetim olaydı iyiydi..." diye hayıflanıyordum.

Bu aralar ise sanırım pek çok insan gibi, Dolar görüyorum rüyalarımda. Dolar görmenin kötü bir tarafı yok, yeşil murattır her şeyden önce. Ama Dolar'ı balya ile gelirken, bir ceketten veya ayakkabı kutusundan çıkarken, en olmadı TL'ye çevirip ülkemiz üzerinde oynanan ekonomik oyunları bozarken bile görmüyorum. Böyle dandik, strafor bir fonda 5 Dolar duruyor mesela. Tüm rüya bundan ibaret. Bu vizyonsuzluğa gerçekten katlanamıyorum.

Rüyamda yumurta kırıyorum misal, olan en ilginç şey, yumurtanın çift sarılı çıkması. En azından üç sarılı çıksın o yumurta. Olmadı yumurtadan bir Sinan Akçıl çıksın, "Beni mi bakmıştınız?" desin. Yumurta gibi insan sonuçta, fayda dolu bir birey... Ama yoook! Böyle saçmalıkları hep uyanıkken hayal etmek zorunda kalıyorum.

Rüyalarımdaki bu düşük profil, tek bir koşulda işe yarıyor; kabusların tırtlığı. Evet, benim zombilerim Halloween kostümü giymiş özel üniversite kızlarına benziyor. Rüyada üstüme atlayan yırtıcı hayvanların peluş olduğu anlaşılıyor ilk bakışta. Kafam rahat, kabuslarıma güldüğüm bir uyku alemi yaşıyorum.

Beni gerçekten korkutan kendi kabuslarım değil zaten, daha ziyade devlet büyüklerimizin rüyaları. Düşün, adam gerçek hayatta trilyonlar yöneten, ülkenin kaderiyle oynayan bir insan. Rüyasında kim bilir ne çılgınlıklar oluyor? 12 Yunan adasını alıp dev köprülerle tüm Ege'yi birbirine bağlıyor olabilir mesela. Ya da belki okyanus tabanlarını imara açıp Ağa Atlantis projeleri yapıyordur. Daha neler neler oluyordur da, dil bilen tarifi imkansızdır.

Neyse, ben kendime döneyim. Geçen, tam ilginç bir rüya görür gibi oluyordum, o da şöyleydi. Şimdi ben sülün tabir olunan bir styling içinde, ağaçlı bir yolda paten kayıyorum. Sonra ilerde köşeyi dönünce bir de bakıyorum, A-a! Karşımda Kerem Bürsin. Benim sülün olduğum rüyadaki Ves Endırsın görselliğini bozmamak adına, o da üstü çıplak arzıendam etmiş, sağ olsun. Velhasıl, üstsüz Kerem Bürsin nedense (?) telefon numarasını veriyor bana. Ben de numarayı kibarca alıp üstsüz Kerem Bürsin'e şöyle diyorum: "Aaa, dur seni kocamla da tanıştırayım. Çok komik adamdır, bayılırsın!"

Bakın dostlar ve bu satırları okuyan saygıdeğer eşim. Bu, artık "rüyada vizyonsuzluk" değildir. Bu pek çoklarının sanacağı gibi "sadakat" ya da "ben rüyada bile yalnız seni sevdim" de değildir. Bu olsa olsa menopozdur. Benim içim ölmüştür. Helvasını dostlar yesindir.

Daha da bir şey yazamayacağım bu konuda.

ORTAM

En telmaşa adam

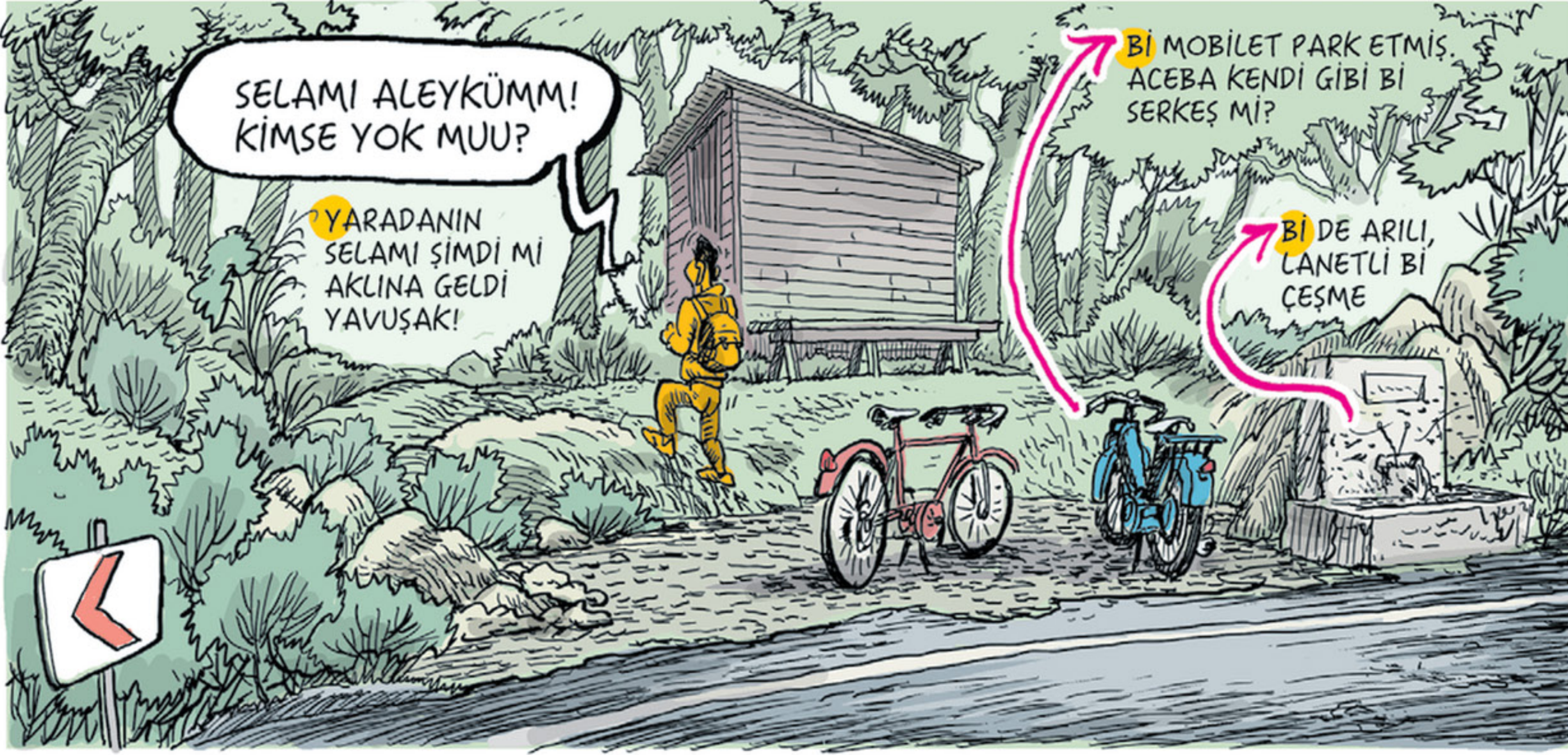

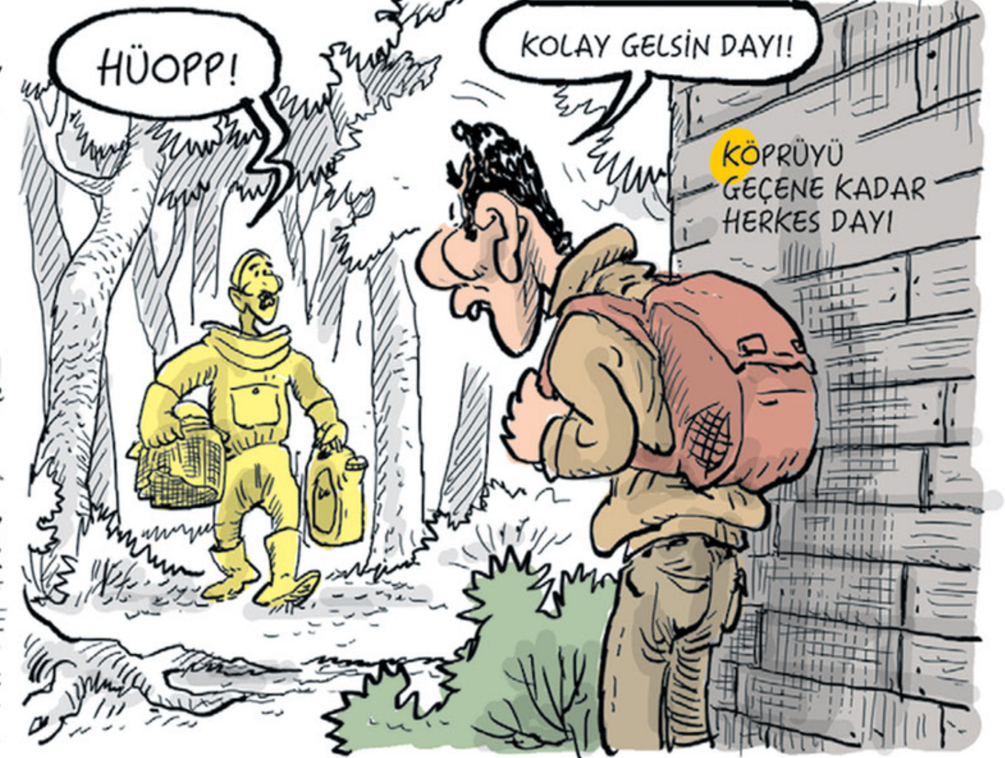
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

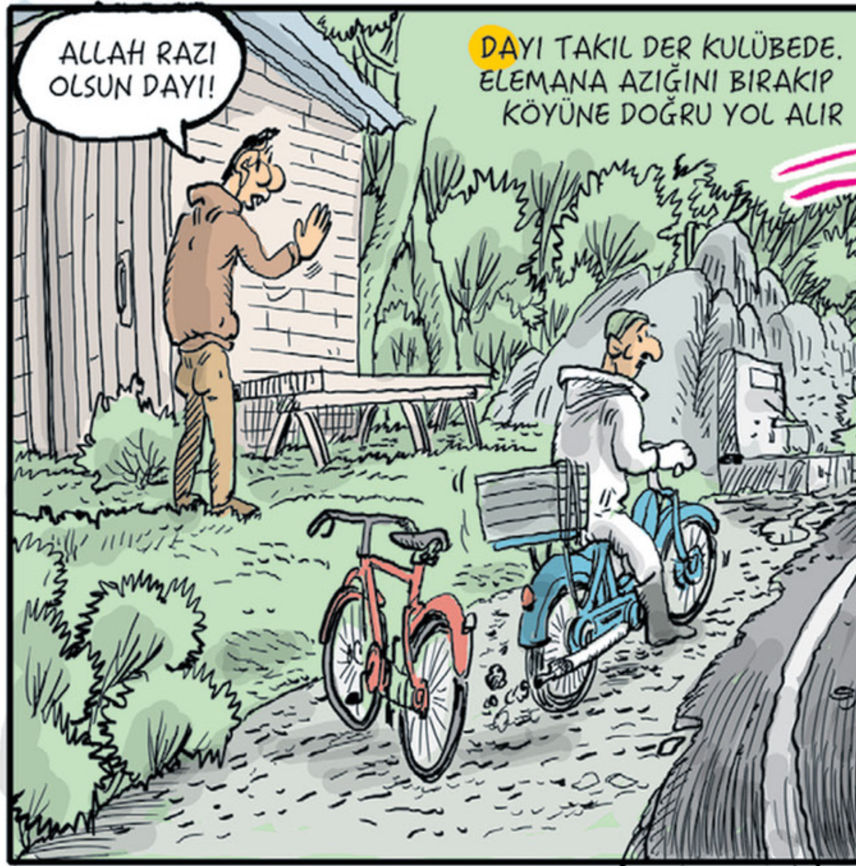
özet

ORTAM, HAYATA RESTART YAPMAK ÜZERE GÜNEYE İNMİŞTİR. SEZON KAPANMIŞ, TATİL BELDELERİ KEPENKLERİ İNDİRMİŞTİR. KAFASINA GÖRE Bİ EV BULAMAYAN GARİP, TAM BAŞINI ÖNE EĞİP GERİ DÖNECEKKEN ESKİ Bİ BİSİKLET ALIR VE YOLLARA DÜŞER SON DERMANI İLE Bİ RAMPA TIRMANIR, RAMPANIN TEPESİNDE Bİ KULÜBEYE DENK GELİR.

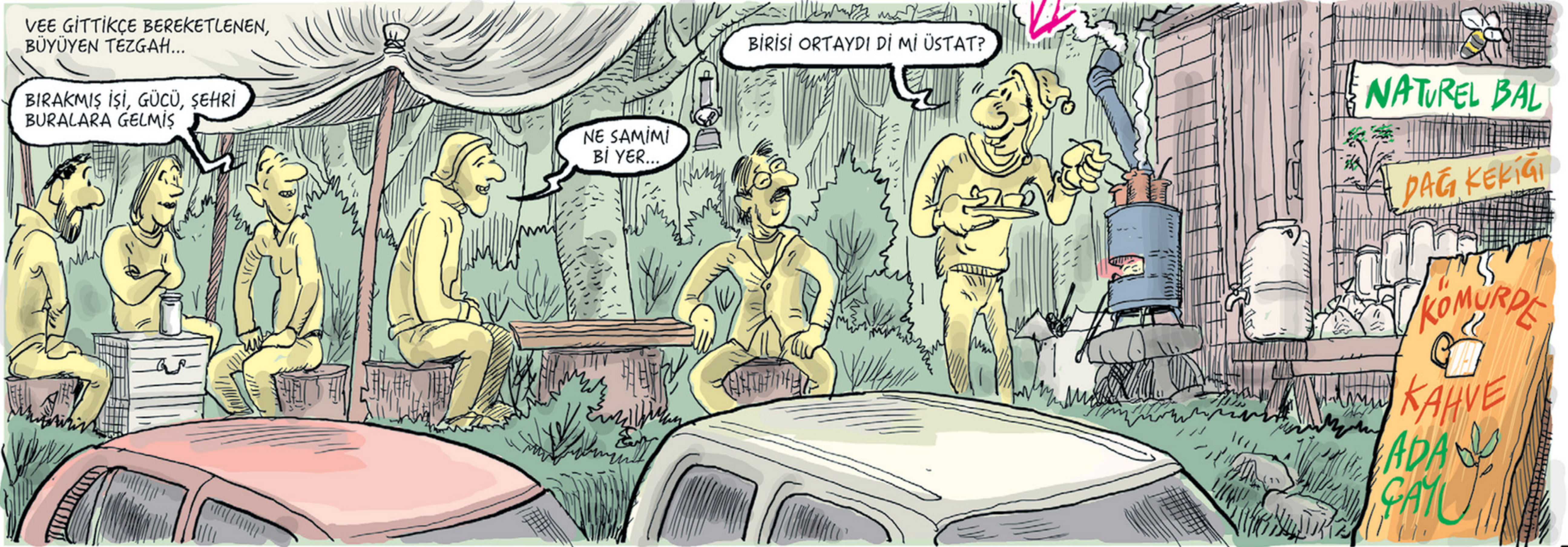

ÇAKAL ENTEL TURİZMCİ HEDEFİNE ADIM ADIM YAKLAŞIYO MU NE?

FANTEZİ MÜZİK KRALI Gani Besen KONSER

OY OOYY! BENİİ YATAĞAAA BAĞLAYIP KIRBAÇLA SEVGİLİM! SONRA DA ŞOKELLA SÜRÜP YALAAA! AMAN OOYYY!

YÜRÜYÜN GİDİYORUZ! Bİ DAHA FANTEZİ MÜZİK DİNLEYENİN YEDİ CEDDİNİ...

ALLAHIM, NEREYE BAKSAM ONU GÖRÜYORUM...

İŞKEMBAK

BABAAA... N'OLUR BUNU DA BESLEYELİM Mİİİ?

PEKİ, AL BUNLAR BESLENDİ. BUNLARI GERİ GÖTÜREBİLİRSİN.

BİNGOO!

SONUNDA KAÇTIM ELLERİNDEN HİPNELERİN!

GÜRDEM SINDIRAÇ

SEKO YAZI

SERKAN YILMAZ

ÇOCUK GÜÇLERİ!

Bi arkadaşım "insan 5 yaşına kadar gördüğü diğer canlıların zaafları, güçsüz yönlerini görmeyi geliştirir" demişti. Şimdi kucağımda oturan küçük çocuk en sevmediğim hareket olan çimdiklemeyi yapıyordu. Yeteneğini beni delirtmek için kullanıyordu. Küçük, becerikli tırnakları cımbız gibiydi. Acaba kafasına vursam mı diye düşünüp bu dahiyane fikrimden hemen vazgeçtim. Askerde de çimdiklenmeyi sevmediğim anlaşılınca böyle şakalar yapılmıştı. Dahiyane bir fikirle dövdüğüm olmuştu. Fakat çocuk, etrafındaki çağdaşlık kalkanının farkındaydı. Zeki olan oydu, oyuncak da ben. Tatilin bitmesine 5 gün vardı ve ailesiyle tanıştığım çocuk, delirmeyi reddettiğim sürece beni her gördüğünde bu oyuna devam ediyordu. Çimdiklenirken babasıyla göz göze geldik. Yüzünde bir pençe izi vardı. Zavallı adam gözlerini takip etmemi istercesine, anneye baktı. Evet, anne şımartmıştı çocuğu. Kadın "bizim çocuk dahi abisi" dedi bana. "Biliyorum" dedim savaşı kabul edercesine. Bütün gece otel odasında plan kurdum. Sabaha kadar çalışıp bir Ortaçağ Fransız işkence aleti yaptım. 2 gün odadan çıkmadan, acıya tabi tuttum bedenimi. Çıktığımda kollarım uzamış, etlerim sızlıyordu. Çocuk beni görünce yüzünü buruşturdu, onun yapabileceğinden çok daha ileri gitmiştim. Pürüzsüz çocuk bilinçaltı ile anlamıştı. Çok sinirlendi, gelip bana küfür etti. Kendisini gereksiz yere küfür eden durumuna düşürmüştü. Çağdaşlık kalkanı tersine işledi. Anne çocuğunun küfrünü duyar duymaz, delirdi. Çocuğa verilmiş bütün payeler, tehditkar sözler ile bir bir alınıyordu. Baba şaşkın, bana bakıyordu. Öz çocuğu ona uzun zamandır işkence ediyordu. Bu gücü istiyordu. Anne sinirlenmiş, söz dinlemeyen çocuğu odaya kitlemek üzere götürdüğünde, baba meyve sulu otel içkisiyle yanıma geldi. (Tenk meyve tozlu) Nasıl oluyor bu demenin türlü yollarını aradı, bulamadı. "Acının üstüne gideceksin" dedim. "Nası yapıyoruz abim, söyle?" diye yalvardı. Onu odama götürüp, işkence aletine bağladım, kırbaçlarken kapı çaldı. Özür dilemeye gelmiş, fazla titiz anneydi bu. Kocasını odamda o halde görünce sapıklık sandı. Mahkeme öyle bi karar verdi ki ben de nafaka veriyorum.

TAM BİR MAL!

Çok havalı ortamda, aptal sanılmanın güvenli kollarındaydım. Herkes güç savaşı içinde laf çarptırırken, pipetten "gork gork" diye sodamı içiyordum. Tartışan arkadaşlar "senin ciğerini biliyorum" inceliğinde birbirinin foyasını meydana çıkarma atışması içindelerdi. Ciğeri bilinmeyen, üzerine gelinmeyen sadece bendim. Bunlar umrumda değildi, üstüne düşünmüyordum. Yani gerçekten bir maldım o an, rol yapmıyordum. Bir cümleden sadece "asıl bu Serkan" kısmını duydum, sonra kahkaha geldi. "Gork gork" sesimden duyamamıştım ne dendiğini. "Ha ne?" dedim, daha yüksek bir kahkaha geldi gruptan. Mallığıma gülünüyordu. Sakince bakıp, bir "gork" sesi daha çıkardım. Biri kafamı öpüp, saçımı sevdi. Bu onu daha havalı yapmıştı. Ben de güvenli sularıma geri dönebilmiştim. Fakat az önce hakkımda anlamadığım şakayı yapan arkadaş üzerime gelmeye devam etmek istiyordu. Afili bir şekilde yerinden kalkıp elini omzuma atarak yanıma oturdu. Gerizekalıya sorar gibi ahiret soruları sormaya başladı. Beni kurtaracak tek şey, pipeti üfleyip sodadan baloncuklar çıkarmaktı. Yaptığımda masa ahalisi yine güldü ama ilgileri çabuk dağıldı. Yanıma oturan çocuğun inancı gitmiş, kolu omzumda belli belirsiz duruyordu. Ona dönüp, "ecdad" dedim. Masa yine güldü, hatta yerlere yattılar. Artık beni deli de sanıyorlardı. Ne demeye çalıştım acaba, küfür mü ettim, "her şeyin farkındayım" mı dedim, ben de bilmiyorum. Ağzımdan çıktı, dedim ya "tam bir malım" diye. Çocuğun adı o günden sonra "ecdad" olarak kaldı. Beni her gördüğünde pis pis bakıyor. Buna bir çözüm bulmalıydım. Aha yanlışlıkla düştüm, yaşasın. Bu kavgalardan uzak, yerde özgürüm artık. Ohh!

REMHAP

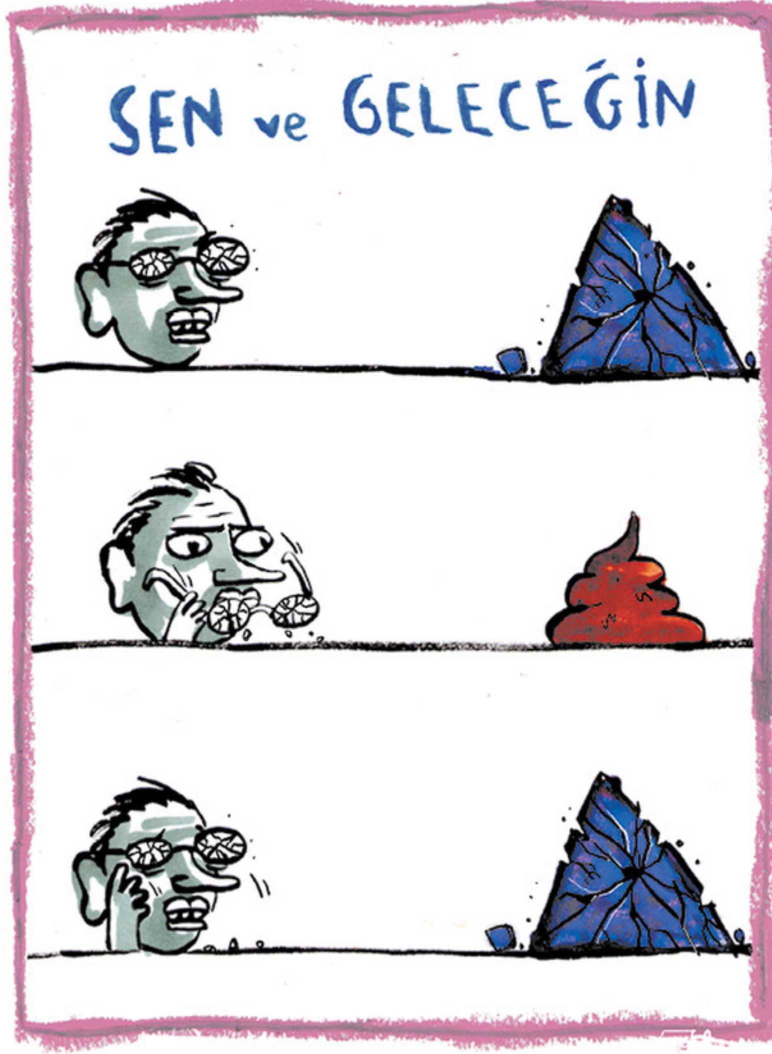

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

MERT DOLAPÇIOĞLU

YUMURTALAR

Barbaros Altuğ

Emir Kızıltan

Yunus Emre Gündüz

Erhan Güneş

Barbaros Altuğ

Erhan Güneş

HAFTALIK PENGUEN

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 8 ARALIK 2016 - SAYI: 742
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR > ISSN. 1303-7579
www.penguen.com

YAYINCI: KOMİKBÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜM AKŞİT

HALKLA İLİŞKİLER: YASEMİN ÇAĞLAR (yasemin.caglar@komikburo.com) GRAFİK TASARIM VE RENK: SERDAR KARATAŞ
ADRES: ORTAKLAR CD. BAHÇELER SK. ONSEKİZ İŞ MERKEZİ NO: 18 KAT: 4 / 7 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL
TEL: (0212) 293 32 77-78 FAKS: (0212) 245 85 56 BASKI: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖMERLİ MAHALLESİ. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:159 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 622 22 22

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

